

Till Olena Falkman.

FYRA SÅNGER

af Z. Topelius.

För en röst vid

PIANOFORTE

komponerade

af

Agathe Backer Gröndahl.

Op. 5.

Pris. 2 Kronor

Förläggarens Bgendoms.

STOCKHOLM, ABR. HIRSCH.

1931
8666

1931
8666

1931
8666

1931

Selmas tankar i våren.

Selmas Frühlingsgedanken.

Allegretto. M. M. ♩ = 69.

Agathe Backer Grøndahl, Op. 5, N° 1.

SÅNG.

De äls - kli - ga bly - ga
Die duf - ten, den zar - ten

PIANO.

p

Red.

blom - mer. I lan - dens vack - ra vår. Jag tän - ker på dem här.
Blüm - lein, Im Hai - ne lich - lich stehn. Ich den - ke an sie be -

un poco più lento.

stän - digt. Jag den - ke rätt för - står. De döf - ta så
stän - dig. Doch kann ich sie nicht ver - stehn. Sie duf - ten so

pp una corda.

läng - tans ful - la, de tyck - as i vän - tan stå. Hvad läng - ten I.
rol - ler Sch - nen, Und war - ten im stil - len Schmerz. Was schust - du

pp

cresc.

mi - na Idommer, hvad l ng - ten I, hvad l ng - ten I, hvad l ng - ten I, mi - na
 dich so heimlich was schust du dich, was schust du dich, was schust du dich so

p

blom - mer? hvem kun - nen I v n - ta p ?
 heim - lich, Du trau - ri - ges Blu - men - her?

pp

cresc.

v n - ta p ?
 Blu - men - her?

ped.

ped.

pp ped.

De
 Die

vag - gan - de v  - na va - gor, Vid str n - der - nas hvi - ta sand, De
 schwel - len - den, blau - en Wu - gen, Im lei - sen Win - ds - hauch, Sie

sör . ta . ib . land sa . sarg . set. Öch su . sa . sä ömt i . bland. Hyad
rie . selu ju . oft so . tran . rig, End flüs . tern so zärt . lich auch. Was

p legato.

sör . jén I. gla . da vå . got? Hvem kun . nen I
tran . er .t ihr. mun . tre Wel . len? O! sagt mir, was

cresc.

cresc.

sak . na ün? Är det en för . gå . ten gläd . je. En
ihr be . reent. Ist es er . star . be . ne Freu . de, Ein

appassionato.

f

f con dolore.

in . qv . ligt ät . skal Vän?
zärt . lich gr . lieb . ter Freund?

a
Men
Noch

rit. *p* *a*

tempo. *più*

bäst jag frå - gar och frå - gar, Så rin - ner det i min håg: Jag
als ich fra - ge und fra - ge, Es geht mir auf so schnell: Ich

tempo. *più*

lento. *Poco*

sjelf är som vå - rens blom - mar, Jag sjelf är som vå - rens våg. En
selbst bin ein Leu - zes - blüm - lein, Ich selbst die nu - ruh - ge Well! Mein

lento. *rit.* *Poco*

Andante. *cresc.*

läng - tan mitt hjer - ta göm - mer, Som
Herz - es birgt ein Sch - nen, End

Andante. *cresc.*

rit. un poco *Tempo I^o* *cresc.*

ald . rig jag kan för . stå.
 kann es ja nicht ver . stehn.

Hvad sør . jer du, styg . ga
 Was trauf . erst du, schlim . ums

rit. un poco *f* *p* *Tempo I^o* *cresc.*

hjer . ta. Hvad mån . ne du vän . tar på?
 Her . ze. End ra . rum villst du ver . gehu?

Hvad mån . ne du
 End ra . rum villst

rit. un poco *a tempo.*

vän . tar på?
 du ver . gehu?

rit. un poco *p*

ped. *ped.* *ped.*

morendo. *pp*

ped. *ped.*

Fågels visa .

Lied des Vögleins .

Agathe Backer Grøndahl, Op. 5, N° 2.

Allegretto . M.M. $\text{♩} = 80$

SÅNG. *semplice* *mf*

Der sjöng en fågel på
Es sang ein Fög-lein im

PIANO. *p sempre*

ped.

lin-de-qvist, på lin-de-qvist : „ Ku-li-ten fågel är
grö-nen Hain, im grö-nen Hain : „ Ich bin ein klei-nes

poco rit.

jag förvisst. Som nog kan spe-la och sjun-ga. Men
Fö-ge-lein und kann nur spie-len und sin-gen. Doch

col canto *sf* *a tempo*

öör - ta drü - jer mitt hjer - tas vän. mit hjer - tas vän. 1
 ach, mein Lieb, chen ist ja so weit, ist ja so weit! Ich

cresc.
 lund och mark är han fjer - ran än. Och fly - ger långt u. ti sko -
 har re frucht - los so lön - ge Zeit, es fliegt so fern im Wal -

dim. *mp poco rit.*
 gen. Och fly - ger långt u. ti
 de, es flie - get fer - ne im

a tempo
 sko - gen? Guds vack - ra en - gel med ö - gon bla. med
 Wal - de! Ein En - gel Got - tes so wun - der schön, so

ä - gon blå Han satt i mål, net och hör de på. Och
 un - der skön, Er mörk - te mich so wuhl rer stehn. Und

sjöng så sak - ta i qväl - len: „ Du
 sang zu mir so lieb - lich: „ Du

lil - la få - gel på lin - de, qvist, på lin - de, qvist, Gud
 klei - nes Fåg - lein im grü - nen Wald, im grü - nen Wald, Gott

gif din älsk - ling åt dig så visst, som du kan spe - la och sjun - ga.
 schenk dir wie - der dein Lieb - chen bald, zum Lohu für dein schü - nes Sin - gen.

dim. *mf.* *poco rit.* *a tempo*

sa visst, som du kan spr - la och sjun - ga!
zum Lohu, zum Lohu für dein schö - nes Sju - gen."

p *poco rit.* *a tempo*

dim.

Och fa - geln sjun - ger in - nu i dag, än - nu i dag,
Noch singt das Vög - lein beim Ster - neu - licht, beim Ster - neu - licht:

p

poco lenta

Om vän - nen kom - mit vet in - tet jag, Och in - tet
Kamut denn mein Lieb - chun? ich weiss es nicht, Ad e - ben so

poco lento *rit.* *p*

dim. *poco rit.*

en - ge - len hel - ler,
we - nig der Eu - gel!

poco rit. e dim. *morendo* *pp*

L. Topelius.

Lärkröster i Mai.

Lerchenstimmen im Mai.

Agathe Backer Grøndahl, Op. 5, N° 3.

Allegretto. M. M. ♩ = 132.

con anima

SÅNG.

PIANO.

1. O du
2. O du

1. lund, ni-ga lund! O du skug, gan-de skog! O du äng i din dag - gi-gra
2. vän, li-ga vik! Med din speg - la, de sky Och din silf-ver, om stra - la, de

1. går! Vi för-nim-ma din doft, I det blän-dan, de bla. Der vi
2. strand! I din går-del af guld, Ru, nor ran, das och fly; Vi dem

1. sjun - ga om kär - lek och vät, der vi sjun - ga, der vi sjun - ga om kär - lek och
 2. lä - sa i lug - net i bland vi dem lä - sa, vi dem lä - sa i lug - net i -
 1. Lenz in der blü - hen, den Au, von der Lie - be und von Lenz in der blü - hen, den
 2. ro - si - gen Mor - gen - glanz, in dem ro - si - gen, den ro - si - gen Mor - gen -

1. vår, 2. O du 1. Tupelius.
 2. bland, 2. O du
 1. Au;
 2. glanz.

dim. *ppp*

3. O du seglande svan
 O du sångare säll,
 Du, som sjunger i skinnrande sjö!
 I din sang är ei sorg,
 Och ditt qvad har en qväll,
 Och din sol skall i dinman ei dö.

4. Se för oss är ei höst
 Och ei vinter, ei fröst,
 Och vi klänna ei sorgernas tår;
 Och vart lif är så kort,
 Men vi tro på en sol,
 Och vi bida den tjusande vår.

3. O du segelnder Schwann
 Wie so lieblich du singst,
 Wenn du zühst auf den schwellenden See'n!
 Doch dein schwebendes Herz
 Wird kesigen den Schmerz,
 Deine Sonne wird immer vergehn.

4. Sieh, uns nohet kein Herbst
 Tod kein Winter, kein Frost,
 Und die Trauer, die kennen wir nicht;
 Unser Tag ist so kurz,
 Doch wir trauen dem Licht,
 Und verkünden den sonnigen Lenz.

Björken berättar hvad som kan hända i måns kenet.

Die Birke erzählt, was im Mondschein passiren kann.

Agathe Backer Grøndahl, Op. 5, N° 4.

Recitativ all libitum.

SÅNG. *12/8* *string.*

Vid den kla - ra rand Af en blommig strand, Sjöng en björk i - bland si - na
An des Ba - ches Rand Ei - ne Bir - ke stand, Sin - grund leis' iu Wald ih - re

PIANO. *12/8* *puna corda*

rit.

grö - na vi - sor. Och jag hör - de da I hans grender.
duft - gen Lie - der, End ich tauschte lang' Ihrer Lie - der

p

dim.

på. Och så sjöng han en gång så:
Klang, End so lau - te - te der Sang:

pp *pp tremolo*

Allegretto grazioso. M.M. = 96.

Ack, jag vet, jag vet män-gen hem, lig het: män-gen flick, a
 Kla-ra må-nen sken på min grö-na gren. Och så var det
 In der Dun-ke-lig-man-che zar-te Maid, Wint ihr Her-ze
 Und beim Mon-den-schein in den grü-nen Hain, Trät ein Knab her-

mf
tre corda

Ed.

gret un, der mi-na gre nar; Man-gen gos-se säg här så varm i hüg
 en, som skar namn i bar ken; och det var blott ett, och han kyss-te det,
 leid un-ter mei-nen Zwi-gu; Mut-ter Kua-be süss träumend hier im Gräs,
 ein, Schnitt in mei-ne Rin-de; Ei-nen Na-mus zug, küss-te ihn ge-nug,

mf

Pä-den blå-a vi-kens väg; Nä-sta qväll så kom der en flick-a, som
 Det här in-gen, in-gen sett; Nück-sten A-bend schlief-sacht in Mädchen sich
 Und die Lie-bes-bat-schaft las; Und rut-fluh im ra-schen Flug.

säg sig of-fa om, Och skref namn i bar-ken,
 In des Wal-des Strich, Schrieb in mei-ner Rin-de,

Och det var blott ett, Och hon kysste det, Det har in . gen . in . gen . sett. Näst . ta . af . ta .
Und sie that's so leis; Küsst . es . so leis. Und es Kei . ner, Kei . ner . weiss. Und die nitchste

skan man . nen på min . gen. Sa kom a . ter . en. Och så kom den and . ra
Nacht, di' ich es ge . dacht, Kom der Ei . ne sucht' Und dann kam die And . er,

Tyst lik . som en hana, sök . te vän . nens namn I min . trog . na, hvi . ta . famn.
Je . des kam so . tris; Im Ge . mü . the heiss, Such . te . dann mit gras . sem . Fleiss.

Och min . hvi . ta . slum . stul . helt all . var . sam. Och så smög det fram, hvad de bä . da
Und als dies' ge . schah, stand ich ru . hig . da, und man deut . lich . sah was sie da . ge .

ritard.

skrifvit, Och de märk te nog, hvadsomstod i skog. Och jag såg der på och
 schreiben, Und sie tra-ten zu, sah sie in ge-ter Ruh' Und ich lach-te nur do-

ritard.

piu lento

log. Se dan hän, de sa, Att de bli- du tvil To - go mis - te då -
 zu, Es ist ei-ner lei, Dass die lie-ben Zwei Küss - en froh und frei -

f *dolce*

ped.

ritard. *Lento.*

Helt ei kyss, te trä, det:
 A - her nicht die Bir, ke!

rit. *pp* *una corda* *pp* *tento*

ped. *ped.* *ped.* *ped.* *ped.*

Tempo I.

Lil - la vän, hur lätt hän, der icke det? Det har in, gen, in - gen sett.
 Kind, man muss ge - stehn, leicht kann es ge - schehn! Doch hat Niemand es ge - seh'n.

Tempo I.

mp *f*

12 8 12 8

Recitativ.

Men det för ett sken öf- ver löf och gren.
 Und en hel- ler Schein Fun- kelt durch den Hain,
 m g.

pp sempre

Och ett sus der lven öf- ver blad och top- par. Och en
 Und es säu- selt fein in den grü- nen Blättern, Und ein
 a tempo

pp *p legato*

stjer- nas tår föll i vin- dens spår ned på jor- dens kor- ta vår.
 Ster- nen- bild lü- chelt jetzt so mild, auf das stil- le Lenz- ge- fild.

rit. *legato* *rit.* *pp una corda*

ritard.

Ped. *Ped.*